

<p></p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;"><strong style="mso-bidi-font-weight: normal;">Dopis E. Bondyho nakladateli a jeho vyjádření k FSD?F</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;"> </p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Věnoval jsem pěteli</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Opatrně jsem bral do rukou knihu kolegy Hoffa - a pak jsem ji přečetl jedním dechem.</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Tohle je jediný správný způsob, jak souhlasit s tím, že umíme poznat něco o filosofii.</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Stará civilizace a epocha končí a ta, co za ní přebíhá, jen nepatrně zlomek toho, co jsme vykonali za posledních 2.500 let (v první řadě TV a mobily). To je ale normální chod dějin. Ono za staletí se zase vše bude objevovat. Dnes to, co nás 2.500 let vzrušovalo, novou nastupující epochu nudí. A to se ovšem netýká jen filosofie.</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Aby se valespoř 1% populace vůbec udrželo povědomí historické paměti, je třeba psát jen takto. Vůak to není určeno pro izolovaným odborníkům, ale masu. A JEJICH úroveň (jak správně píše), kteří se u nás do nic nezajímají</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Kniha cituje věle mnohá přídavek in extenso, vyhledá se přitom komplikovaným problémem, jež jsou v podstatě nutně vhodné vzniku, charakterizuje postavy, události, poměry v různých. Komentáře kolegy Hoffa jsou objektivní a přitom dobře říditelné pro všechny dělníky humor. - Prostě: Jakmile by se náš lid rozebral, velmi se přimlouvá za reedici.</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Kniha není žádná anemická popularizace literatury, ale je to tvůrčí dílo, které intuitivně vyhmátl strunu, na které dnes jedině lze hrát, mě-li ji tenkrát přitnout.</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Byla to po delší době zase kniha, kterou jsem probral s potěšením.</p> <p class="stylnapoznmky" style="text-align: right; mso-pagination: none;" align="right">A tak mnoho štěstí Vě Bondy</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">***</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;">Vě dobř, kdy už jen věvodní literatura ke kteréoli věd? představuje aspoř pět a deset sádk dlouhých svazků, vznik vě posledních třetin XX. století našeho věle potěeba nově o literaturě vě věru (jako vě odvětvě literatury faktu), a to populárně-vědecká literatura. Jejím věle věitost stěe vzrůstá a vě větinou ji dnes už pře ti nejerudovaně vě vě vědci z vě hlubokě o pocitu zodpovědnosti.</p> <p class="stylnapoznmky" style="mso-pagination: none;"><span style="font-size: 11.0pt; font-family: Arial; color: windowtext;">Kniha Karla Hoffa je vě vě věm tak věka hákovskému vě věm oznamuje, vě vě vě nepě univerzitní profesor, ale zainteresovaný laik, který chce zainteresovat (a

Egona Bondyho vyjádření

Napsal uživatel Egon Bondy

Neděle, 31 Leden 2010 15:41 - Aktualizováno Sobota, 11 Prosinec 2010 23:52

---

to vliv?) tené na tu, kterou opravdu považovat za jedno ze základních. Svět se s tím, že jako profesionál jsem přistupoval ke knize s apriorní věrou - a zůstal jsem dokonale překvapen. Kniha má text a metatext. Text představuje velice rozsáhlá uvlivěná vybraná autentická citace filosofů - a metatext je Hoffův spojující (často velmi humorný) komentář, jenž mimo jiné zasazuje přisobených citovaných filosofů do historického a společenského kontextu doby. K tomu času jsou zde jmenovitě uvedeni a aspoň stručně charakterizováni i filosofové, které v normě skutečně v dějinách dříve ani nebyly (nebyly) vystoupení dokonale plasticky. Text a metatext jsou odlišeny i typem písma, takže ten se snadno orientuje, humor (lečdy a černý humor) autor v dělení zapomenout na to, že je vlastně stručnou, ale vyčerpávající antologií antických filosofů - a ovšem nabuzuje zájem o další bližší poznání. Jakkoli nekonvenční a na akademicko-uznávané aspirující kniha, dosahuje v odborné sféře. Pozdější dobu, v níž podmínky byly zcela odlišné, ale lidé byli titě jako my. Později, pro vlastní se na ty staréky po odvolání. Později, že i filosofie je dobrodružstvím a riskantním podnikem. Že kdy byla takovou před 2.500 lety, je taková asi i ta dnešní. A už to samo stačí, aby si člověk vylepšil optiku.

Hoff nechť filosofové mluvit samy za sebe (že nemohl přetisknout mnoho tisíc stránek Aristotelových a jen o něco málo Platových, dříve). Je-li jeho komentář někdy neakademicky drsný, není to na škodu. Dřívější filosofie nejsou vitruvy v muzeu.

Egon Bondy